NORAKSTS
Lieta Nr. A42845509
AA43-0687-11/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 23.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente M.Osmane,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.B.* pieteikumu par Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 2.jūnija lēmuma Nr.D29-997 atcelšanu, sakarā ar *V.B.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 20.maijā Daugavpils pilsētas pašvaldības policija *V.B.* (turpmāk – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.011730 par Daugavpils pilsētas domes (turpmāk arī – atbildētāja) 2006.gada 9.novembra saistošo noteikumu Nr.20 „Daugavpils pilsētas administratīvās atbildības noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.20) 3.1.punkta – ēku, dzīvojamo māju, saimniecisko celtņu, žogu un citu būvju bojāšana, tai skaitā ar dažādiem uzrakstiem un zīmējumiem – un 4.1.punkta – reklāmas materiālu, izkārtņu, sludinājumu un citu informācijas materiālu izvietošanu neatļautās vietās vai to bojāšana – pārkāpumu.

2009.gada 2.jūnijā Daugavpils pilsētas domes Administratīvā komisija, izskatot minēto administratīvā pārkāpuma protokolu, pieņēma lēmumu Nr.D29-997 (turpmāk – Lēmums), ar kuru pieteicējam piemērots administratīvais sods Ls 100 apmērā.

[2] 2009.gada 1.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums ar lūgumu atcelt Lēmumu, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[2.1] Saistošie noteikumi Nr.20 ir izdoti, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību, kur 3.1.punktā ir paredzēta administratīvā atbildība par ēku, dzīvojamo māju, saimniecisko celtņu, žogu un citu būvju bojāšanu, tai skaitā ar dažādiem uzrakstiem un zīmējumiem. No šīs tiesību normas izriet, ka ēku, dzīvojamo māju, saimniecisko celtņu, žogu un citu būvju bojāšana ar dažādiem uzrakstiem un zīmējumiem nozīmē zīmējumu vai uzrakstu

veidošanu uz objektiem, taču īpaši svarīgs nosacījums administratīvā soda uzlikšanai šajā gadījumā ir gan šo zīmējumu vai uzrakstu izmērs, gan paša objekta atrašanās vieta. Proti, zīmējumiem vai uzrakstiem jābūt tādiem, kā arī objektam ir jāatrodas tādā vietā, lai to varētu saskatīt gandrīz jebkura persona. Daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpa, kur tika izvietoti ļoti maza izmēra (7cm x 4cm) sludinājumi spiedoga veidā, ir pieejama ļoti ierobežotam personu lokam, proti, mājas iedzīvotājiem. Tāpēc daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpa nav uzskatāma par šo objektu (ēku, dzīvojamo māju, saimniecisko celtni, citu būvi) minēto noteikumu 3.1 apakšpunkta izpratnē.

[2.2] Nav saprotams, par kādas tieši materiālās tiesību normas neievērošanu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības. Nedz administratīvā pārkāpuma protokolā, nedz Lēmumā nav norādīta tiesību norma, kura nosaka ,,neatļautās vietas" statusu.

[2.3] Reklāmas un sludinājumu izvietošanas kārtību Daugavpils pilsētā regulē 2007.gada 8.februāra Daugavpils pilsētas domes saistošie noteikumi Nr.1 ,,Par reklāmu, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietošanu publiskās vietās Daugavpils pilsētā". Šajos noteikumos ir definēts jēdziens ,,publiska vieta". Ņemot vērā, ka dzīvojamās mājas kāpņu telpa ir privātīpašums, tā nekādā gadījumā nevar tikt uzskatīta par publisko vietu. Dzīvojamās mājas kāpņu telpa nevar arī būt vērsta uz publisko vietu, jo tā ir norobežota ar sienām un durvīm.

Minēto noteikumu 2.nodaļā tiek reglamentēta reklāmas un sludinājumu izvietošanas kārtība Daugavpils pilsētā. Noteikumu 2.1. un 2.11.apakšpunkts paredz attiecīga iesnieguma iesniegšanu Daugavpils pilsētas galvenajam māksliniekam atļaujas saņemšanai. Svarīgi ir arī tas fakts, ka pēc Lēmuma pieņemšanas pieteicējs personīgi mutiski vērsās pie Daugavpils pilsētas galvenā mākslinieka ar mērķi saņemt atļauju sludinājumu izvietošanai dzīvojamo māju kāpņu telpās, uz ko saņēmu atbildi, ka šādā gadījumā atļauju saņemt nav nepieciešams. No iepriekš minētā var izsecināt, ka dzīvojamo māju kāpņu telpas nav uzskatāmas par publisku vietu, līdz ar ko 2007.gada 8.februāra Daugavpils pilsētas domes saistošie noteikumi Nr.1 ,,Par reklāmu, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietošanu publiskās vietās Daugavpils pilsētā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.1) nav piemērojami šajā gadījumā.

[2.4] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 34.pantā ir norādīti apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Starp tiem nav atrodams Lēmumā minētais apstāklis – sabiedrībai tika radītas sekas.

[2.5] Lēmumā nav nevienas norādes uz normatīvo aktu, saskaņā ar kuru tas tika pieņemts.

[2.6] Lēmumā nav izdarīti lietderības apsvērumi saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 65. un 66.pantu. Lēmumā ir norādīti aplami fakti, piemēram, ka sludinājumi bija salīmēti uz kāpņu

telpu sienām. Tas pilnīgi neatbilst patiesībai, jo sludinājumi tika izvietoti spiedoga veidā, kā redzams pielikumā esošajos fotoattēlos.

[3] Administratīvajai rajona tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norādīja turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Pieteicējs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka viņš noteiktā kārtībā saņēmis atļauju reklāmas izvietošanai dzīvojamo māju koplietošanas telpās, līdz ar to gan Daugavpils dzīvokļu komunālās saimniecības uzņēmums (turpmāk –DDzKSU), gan policija pareizi konstatēja, ka pieteicējs izvietoja reklāmu dzīvojamo māju */adrese/*, */adrese/* un */adrese/* kāpņu telpās bez attiecīgas atļaujas, tātad tam neatļautā vietā.

[3.2] Atbilstoši Reklāmas likuma 1.pantam reklāma ir ar saimniecisko vai profesionālo darbību saistīts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums vai pasākums, kura nolūks ir veicināt preču vai pakalpojumu (arī nekustamā īpašuma, tiesību un saistību) popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem. Līdz ar to pamatoti secināts, ka pieteicējs ir reklāmas devējs, kurš dzīvojamo māju kāpņu telpās izvietoja reklāmu par savu profesionālo darbību un atbild par reklāmas izvietošanas tiesiskumu.

[3.3] Nav pamatots pieteicēja arguments, ka daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpa nav uzskatāma par tādu objektu, par kura bojāšanu paredzēta atbildība Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punktā. Izskatot lietā esošos pierādījumus, Administratīvā komisija secināja, ka pieteicēja darbībās, izvietojot uzrakstus uz dzīvojamo māju sienām, ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2010.gada 20.maija spriedumu pieteikumu apmierināja daļā, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Izvērtējusi pieteicēja pieteikumā izklāstītos argumentus un tiesas sēdē pieteicēja pārstāvja sniegtos paskaidrojumus, tiesa secināja, ka pieteicējs pēc būtības neapstrīd administratīvā pārkāpuma lietā konstatētos faktiskos apstākļus, proti, ka pieteicējs */adrese/*, */adrese/* un */adrese/*, Daugavpilī daudzdzīvokļu māju kāpņu telpās ir izvietojis reklāmu par santehniķa pakalpojumiem spiedogu veidā. Taču pieteicējs ir pārsūdzējis Lēmumu, jo, pieteicēja ieskatā, viņš nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punkta un 4.1.punkta pārkāpumu, tā kā daudzdzīvokļu māju kāpņu telpa nav publiska vieta, bet gan privātīpašums, līdz ar to šajā gadījumā nav piemērojama Saistošajos noteikumos Nr.20 3.1. un 4.1.punktā paredzētā atbildība.

No minētā tiesa secināja, ka lietā nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā pieteicējs bija izvietojis reklāmu par santehniķa pakalpojumiem spiedogu veidā. Lietā ir strīds par to, vai vieta, kurā pieteicējs bija izvietojis reklāmu, ir publiska vieta un vai

atbildētāja varēja par to piemērot pieteicējam sodu, ja minētā teritorija ir privātīpašums.

[4.2] Tiesa konstatēja, ka Daugavpils pilsētas 2005.gada 10.novembra saistošo noteikumu Nr.14 „Daugavpils pilsētas sabiedriskās kārtības noteikumi" izpratnē publiska vieta ir (..) koplietošanas telpas, (..), savukārt dzīvojamo ēku koplietošanas telpas ir daudzdzīvokļu namu kāpņu telpas, pagrabi, bēniņi un citas palīgtelpas.

Tiesa konstatēja, ka pieteicējs reklāmu bija izvietojis daudzstāvu daudzdzīvokļu māju */adrese/*, */adrese/* un */adrese/*, Daugavpilī kāpņu telpā, kas ir dzīvokļu īpašnieku kopīpašums, proti, privātīpašums.

Tiesa atzina, ka, lai arī kāpņu telpa daudzstāvu daudzdzīvokļu mājā ir privātīpašums, taču, ņemot vērā tās izvietojumu, proti, tā atrodas daudzstāvu daudzdzīvokļu mājā, ka to lieto ne tikai kopīpašnieki, bet arī jebkura cita persona, kas ieiet šajā kāpņu telpā, proti, kāpņu telpa atrodas publiskā lietošanā, līdz ar to kāpņu telpa daudzstāvu daudzdzīvokļu mājā var tikt pakļauta vietējās pašvaldības noteiktai kārtībai, proti, uz to attiecas Saistošo noteikumu Nr.20 prasības.

[4.3] Prasības reklāmas izvietošanai Daugavpils pilsētā noteiktas Saistošajos noteikumos Nr.1. Šo noteikumu 2.1.punktā noteikts, ka personai, kura vēlas izvietot reklāmu, reklāmas nesēju vai izkārtni, jāiesniedz Daugavpils pilsētas galvenajam māksliniekam adresēts iesniegums ar ziņām par sevi, reklāmas, reklāmas nesēja vai izkārtnes izvietošanas adresi. Iesniegumam jāpievieno: izvietošanas vietas situācijas plāns un izvietošanas vietas fotogrāfijas; zemes vai ēkas īpašnieka, valdītāja vai to pilnvarotās personas rakstiska piekrišana reklāmas, reklāmas nesēja vai izkārtnes izvietošanai; projekta vai idejas skice; citi dokumenti, kas nepieciešami projekta saskaņošanai, ja tos pieprasa Daugavpils pilsētas galvenais mākslinieks.

Šo noteikumu 2.2.2.punkts noteic, ka projekts ir jāsaskaņo ar teritorijas, ēkas vai cita objekta, uz kura tiek uzstādīta izkārtne vai reklāma, īpašnieku. Uz projekta ir jābūt īpašnieka rakstiskai piekrišanai izkārtnes vai reklāmas izvietošanai.

Savukārt 3.3.punkts nosaka, ka par īslaicīgas informācijas izvietošanu šim nolūkam neatļautās vietās (uz sētām, namu fasādēm, jaunbūvēm, būvžogiem, apgaismošanas stabiem, transformatora celtnēm u.c.) atbildīgas ir fiziskas vai juridiskas personas, kuru interesēs informācija ir izvietota.

No minētajām tiesību normām tiesa secināja, ka reklāmas izvietošanai nepieciešams saskaņojums, tostarp ēkas īpašnieka rakstiska piekrišana.

Pieteicējs paskaidrojumā pie administratīvā pārkāpuma protokola atzina, ka atļauju izvietot reklāmu viņš nav saņēmis, jo nezināja, ka atļauja ir nepieciešama. Līdz ar to tiesa atzina par nepamatotu pieteicēja pārstāvja tiesas sēdē izteikto iebildumu, ka administratīvā komisija nav veikusi

nekādas darbības, lai pierādītu, ka iedzīvotāju piekrišanas nav bijis. Tāpat pieteicējs atzina, ka reklāma bija izvietota, uzspiežot spiedogu uz sienas, pasta kastītes u.c. Tiesas ieskatā, nav pamatots pieteicēja iebildums, ka tā kā spiedogs ir ļoti maza izmēra, tad daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpa nav uzskatāma par objektu Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punkta izpratnē, jo konkrētajā gadījumā nav nozīmes uzraksta lielumam, bet gan faktam, ka šāds uzraksts ir.

Ievērojot minēto, tiesa atzina par pierādītu pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Saistošo noteikumu Nr.20 3.1. un 4.1.punktā, izdarīšanā.

[4.4] Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa konstatēja, ka gan administratīvā pārkāpuma protokolā, gan Lēmumā ir norādīts, ka pieteicējs tiek saukts pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.20 3.1. un 4.1.punkta prasību neievērošanu. Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka izskatāmajā gadījumā ir ievērotas LAPK 248.panta pirmās daļas un 274.panta pirmās daļas prasības, kas paredz, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā, kas pieņemts, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir norādāms normatīvais akts, kas paredz atbildību par attiecīgo administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to nav pamatots pieteicēja arguments, ka Lēmums ir spēkā neesošs, jo nav saprotams, uz kāda normatīvā akta pamata pieteicējam piemērots tik bargs sods.

[4.5] Izvērtējot LAPK 272. un 32.pantā, kā arī Saistošo noteikumu Nr.20 3.1. un 4.1.punktā ietvertās tiesību normas, tiesa atzina, ka pieteicējam noteiktais sods Ls 100 apmērā atbilst tiesību normā noteiktajai sankcijai.

[4.6] Pārbaudot Lēmuma procesuālo tiesiskumu, tiesa atzina, ka atbildētāja nav pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai. Tomēr tiesa konstatēja, ka atbildētāja ir kļūdījusies lietderības apsvērumu izdarīšanā, nosakot piemērotā soda apmēru. Atbildētāja pārsūdzētajā Lēmumā ir konstatējusi, ka pastāv apstāklis, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, proti, sabiedrībai radītas sekas, taču LAPK 34.pantā šāds atbildību pastiprinošs apstāklis nav paredzēts. Vienlaicīgi Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir bezdarbnieks, ka administratīvās atbildības un soda primārais mērķis nav personas sodīšana. Lēmumā nav konstatēts, ka pieteicējs būtu iepriekš administratīvi sodīts.

Tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā piemērot sankcijā paredzēto maksimālo soda mēru nebija pamata. Vērtējot lietas materiālus kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem procesa dalībnieku paskaidrojumiem un tiesas izdarītajiem secinājumiem, tiesa uzskatīja, ka pieteicējam ir grozāms piemērojamā soda apmērs. Tiesas ieskatā, pieteicējam ir nosakāms administratīvais sods tuvu sankcijas minimālajam apmēram – Ls 5.

Minētais soda apmērs izskatāmajā administratīvajā lietā ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu un attiecībā pret pieteicēju pilnībā atbilstošs arī LAPK 22.pantā norādītā administratīvā soda mērķa sasniegšanai.

Tiesas ieskatā, personai ir svarīgi apzināties likuma ievērošanas pienākumus, tiem sekot un atbildēt par savu rīcību pārkāpuma gadījumos.

[4.7] Pārējos pieteicēja iebildumus tiesa nevērtēja, jo tiesa atzina, ka tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[5] Pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.maija spriedumu, lūdzot to atcelt, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Saistošie noteikumi Nr.1 satur jēdziena „publiska vieta" definīciju, līdz ar to tiesa nepamatoti piemēroja Saistošajos noteikumos Nr.14 „Daugavpils pilsētas sabiedriskās kārtības noteikumi" esošo definīciju. Saistošie noteikumi Nr.1 ir izdoti, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību – bez saskaņošanas ar pilsētas galveno mākslinieku ir aizliegts izvietot reklāmu vietās, kurām ir noteikts publisks lietojums. Daudzdzīvokļu māju kāpņu telpas savukārt ir privātīpašums. Durvīm ir uzstādīta slēdzene, līdz ar to persona, kas ienāk kāpņu telpā, apzinās, ka atrodas privātīpašumā un tādēļ kārtību šajās telpās nosaka privātīpašnieki, nevis pašvaldība.

[5.2] Saistošie noteikumi Nr.20 arī nav piemērojami konkrētajā lietā, jo tie neregulē kārtību daudzstāvu mājās, kuru kāpņu telpām piekļuve ir ierobežota un kur tika izvietota reklāma.

[5.3] Pieteicējs uzskata, ka mājas iedzīvotāji piekrišanu reklāmas izvietošanai ir izteikuši klusējot – neviens no iedzīvotājiem nav sūdzējies.

[5.4] Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punktā ir paredzēta atbildība par būvju bojāšanu, taču atbildētāja nav pierādījusi, ka, uzliekot spiedogu, tiek bojāta būve.

[5.5] Saskaņā ar LAPK 272.pantu tiesai bija jānoskaidro, vai ir nodarīts mantisks zaudējums. Tā kā zaudējumi netika konstatēti, līdz ar to secināms, ka netika izdarīti arī nekādi bojājumi.

[5.6] Saistošo noteikumu Nr.20 4.1.punktā ir paredzēta atbildība par reklāmas materiālu izvietošanu neatļautās vietās, taču nedz atbildētāja, nedz tiesa nav pamatojušas, vai dzīvojamās mājas kāpņu telpa ir atzīstama par neatļautu vietu.

Pēc Lēmuma pieņemšanas pieteicējs vērsās pie Daugavpils pilsētas galvenā mākslinieka ar mērķi saņemt atļauju sludinājumu izvietošanai, taču pieteicējs saņēma atbildi, ka šādā gadījumā atļauju saņemt nav nepieciešams. Līdz ar to secināms, ka daudzdzīvokļu namu kāpņu telpa nav uzskatāma par neatļautu vietu Saistošo noteikumu Nr.20 4.1.apakšpunkta izpratnē.

[5.7] Tiesa nevērtēja pieteicēja argumentu, ka Lēmumu pieņēma *V.D.*, kura ieņem Daugavpils pilsētas Administratīvās komisijas priekšsēdētājas amatu, kā arī amatu „DDzKSU", kas atrodas dominējošā stāvoklī komunālo pakalpojumu sfērā Daugavpils teritorijā. Līdz ar to

Lēmums tika pieņemts, lai, iespējams, likvidētu konkurentus, jo pieteicējs piedāvāja santehniķa pakalpojumus.

[6] Administratīvajai apgabaltiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētāja piekrita pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai motivācijai.

[7] Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa secina, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, jo lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā ir piekritis pieteicējs.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota, Lēmums daļā grozāms, bet daļā atceļams.

[9] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir nonākusi pie pamatota secinājuma, ka pieteicējs ir pārkāpis Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punkta prasības. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka pieteicējam piemērotais sods nav samērīgs ar izdarīto pārkāpumu un viņam ir nosakāms naudas sods Ls 5 apmērā. Līdz ar to attiecībā uz iepriekš norādītajiem secinājumiem Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Vienlaikus apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa kļūdaini secinājusi, ka izskatāmajā gadījumā piemērojama arī Saistošo noteikumu Nr.20 4.1.punktā paredzētā atbildība.

Saistošo noteikumu Nr.20 4.punkts paredz administratīvo atbildību par reklāmas materiālu, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietošanas noteikumu pārkāpšanu. Savukārt prasības reklāmas, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietošanai publiskās vietās Daugavpils pilsētā noteiktas Saistošajos noteikumos Nr.1.

Publiska vieta Saistošo noteikumu Nr.1 izpratnē ir ceļi (jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, kas sastāv no braucamās daļas, ietves, nomales, sadalošās joslas, saliņas), tuneļi, laukumi, gājēju apakšzemes pārejas, dzelzceļa staciju, autoostu zāles, gaiteņi un satiksmes ejas, kā arī parki, citas speciāli iekārtotas brīvdabas atpūtas vietas un neiznomāta, neapbūvēta vai citādi neiekārtota valsts vai pašvaldības zeme, kā arī ēku fasādes, ja uz tām izvieto reklāmu vai aģitācijas materiālus.

Izskatāmajā lietā pieteicējs bija izvietojis reklāmu par santehniķa pakalpojumu sniegšanu daudzdzīvokļu dzīvojamo māju koplietošanas telpās (kāpņu telpās), tātad vietā, uz kuru neattiecas Saistošo noteikumu Nr.1 regulējums par reklāmas izvietošanu, jo minētais objekts šajos noteikumos nav definēts kā publiska vieta.

[11] No LAPK (9., 22., 32.pants) izriet, ka administratīvo sodu var uzlikt tikai par likumā paredzētiem pārkāpumiem un stingrā saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Tiesību norma, atbilstoši kurai pieteicējs ir sodīts, paredz administratīvo atbildību par reklāmas materiālu, izkārtņu, sludinājumu un citu informācijas materiālu izvietošanu neatļautās vietās vai to bojāšanu. Kā norādīts šā sprieduma 10.punktā, uz vietu, kurā pieteicējs bija izvietojis reklāmu, nevar attiecināt Saistošo noteikumu Nr.1 prasības reklāmas izvietošanai. Kā savā praksē norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, no tiesiskas valsts principa izrietošais tiesiskās drošības princips administratīvo pārkāpumu tiesībās uzliek pienākumu likumdevējam noteikt precīzus priekšnoteikumus sodu uzlikšanai, lai būtu atpazīstams to plašums un piemērošanas joma, tostarp ar tiesību normu iztulkošanas metožu palīdzību. Taču minētais princips novelk arī administratīvo sodu sastāvu iztulkošanas robežu un nepieļauj tiesu varai pašai izlemt par soda priekšnoteikumiem. Ja tiesa konstatē, ka tiesību normas iztulkošanas ceļā tās saturs neaptver notikušo, tiesai persona ir jāatbrīvo no soda (*sk., piemēram, 2007.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-568/2007 11.punktu*).

Tā kā apgabaltiesa atzina, ka Saistošo noteikumu Nr.1 prasības reklāmas izvietošanai nav izmantojamas, lai konkrētajā lietā pamatotu nepieciešamību saņemt attiecīgu atļauju, Lēmums daļā par pieteicēja sodīšanu par reklāmas izvietošanu neatļautās vietās ir atceļams.

[12] Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa un atbildētāja rakstveida paskaidrojumos nepamatoti atsaucas uz publiskas vietas skaidrojumu Saistošo noteikumu Nr.14 izpratnē. Saistošie noteikumi Nr.14 ir izstrādāti, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību Daugavpils pilsētas administratīvajā teritorijā (1.punkts) un šo noteikumu III sadaļā ir noteiktas darbības, kuras Daugavpils pilsētas administratīvajā teritorijā, tostarp publiskas vietās un dzīvojamo ēku koplietošanas telpās, ir ierobežotas vai aizliegtas. Minētie noteikumi nenoteic personu rīcību saistībā ar reklāmas izvietošanu, līdz ar to pamatots ir pieteicēja apelācijas sūdzības arguments,

ka, iztulkojot jēdzienu „publiska vieta”, ir jāņem vērā tikai un vienīgi Saistošajos noteikumos Nr.1 ietvertais regulējums, proti, speciālā tiesību norma.

[13] Lēmumu par administratīvā soda piemērošanu pieteicējam pieņēmusi Daugavpils pilsētas domes apstiprināta koleģiāla institūcija – Administratīvā komisija, līdz ar to nepamatots ir pieteicēja apelācijas sūdzības arguments, ka Lēmumu pieņēmusi persona, kura ieinteresēta uzlikt pieteicējam administratīvo sodu, proti, *V.D.* kundze.

[14] Kā priekšnoteikums personas saukšanai pie administratīvās atbildības saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.20 3.1.punktu nav noteikta nepieciešamība konstatēt zaudējumu faktu, ir jākonstatē ēku, dzīvojamo māju, saimniecisko celtņu žogu un citu būvju bojāšana, par kādu minētā punkta izpratnē uzskatāma arī dažādu uzrakstu un zīmējumu veidošana uz norādītajiem objektiem (piemēram, mājas sienu aprakstīšana, apkrāsošana u.tml.). Konkrētajā gadījumā dzīvojamo māju bojāšana izpaudusies kā reklāmas par santehniķa pakalpojumiem izvietošana spiedogu veidā uz sienām, pasta kastītēm, elektroenerģijas sadales skapjiem. 2009.gada 12.maija vēstulē Nr.01-06/823 DDzKSU informējis Daugavpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieku par to, ka reklāmas izvietošanas rezultātā tiek bojātas ēku durvis, sienas utt. (*lietas 5.lapa*). Tā kā dzīvojamo māju kopīpašnieki nav norādījuši mantiskā zaudējuma apmēru un nav lūguši izlemt jautājumu par bojājumu rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu viņu īpašumam, atbildētājai, izlemjot jautājumu par administratīvā soda uzlikšanu, nebija jālemj par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu.

Ievērojot iepriekš minēto, nepamatoti ir apelācijas sūdzības argumenti, ka tiesai bija jānoskaidro, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, un ka gan Daugavpils pilsētas domes Administratīvajai komisijai, gan tiesai bija jāizlemj jautājums par vainīgā pienākumu atlīdzināt mantisko zaudējumu.

[15] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru atzīts, ka pieteicējam piemērojama arī Saistošo noteikumu Nr.20 4.1.punktā paredzētā atbildība, nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 3. un 5.punktu, 239.panta 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Atcelt Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 2.jūnija lēmumu Nr.D29-997 daļā par *V.B.* sodīšanu par Daugavpils pilsētas domes 2006.gada 9.novembra saistošo noteikumu Nr.20 „Daugavpils pilsētas administratīvās atbildības noteikumi" 4.1.punktā norādītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un administratīvā pārkāpuma lietvedību šajā daļā izbeigt.

Grozīt ar Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 2.jūnija lēmumu Nr.D29-997 *V.B.* par Daugavpils pilsētas domes 2006.gada 9.novembra saistošo noteikumu Nr.20 „Daugavpils pilsētas administratīvās atbildības noteikumi" 3.1.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu noteikto soda apmēru un noteikt naudas sodu Ls 5 (pieci lati).

Spriedums nav pārsūdzams, un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*/paraksts/*	M.Osmane
Tiesneses	*/paraksts/*	S.Gintere
	/paraksts/	V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2011.gada 23.augustā